

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 10 NOVEMBER.

De Kamer.

In hare zitting van gisteren is de Kamer der Volksvertegenwoordigers overgegaan tot de zamenstelling van haar definitief bureau. Zijn benoemd :

Voorzitter : M. Vilain XIII.

Ondervoorzitters : MM. de Naeyer en Thi-
baut. Deze laatste vervangt M. Van Humbeek.
Secretarissen : MM. de Vrindts, Reynaert,
de Borchgrave en Wouters.

In dezelfde zitting heeft M. de Minister een
wetsontwerp neergelegd betreffende de kies-
hervorming. Volgens dit wetsontwerp wordt
de kieswijze voor den gemeentelid raad gelijk-
vormig vernederd op tien franken, en voor
den provincialen raad op twintig franken.

Hoe het te Rome gaat.

Het gaat maar in 't geheel niet goed te
Rome, voor de heeren palmers. Victor-
Emmanuel is niet op zijne duizend gemakken,
ofschoon de Paus zich gansch stil houdt en in
niets den machtigen roover, daadzakenlijk,
tegenkant. Ziehier hoe eene protestantsche
korrespondentie den toestand afschildert :

« Zoals gij uit mijne laatste brieven hebt
kunnen nagaan, is de onzekerheid, welke
sedert het begin van onze politieke revolutie
heerscht, nog geenszins geweken. Verre van
daar, is zij van dag tot dag toegenomen en op
dit oogenblik vragen wij ons angstig af, welk
lot ons te wachten staat.

» Wij hadden ons gevleid, dat de indruk-
wekkende manifestatie ten gunste van de
nationale zaak, juist door de eensgezindheid
waarvan zij het bewijs gaf, de bedenkingen
der vreemde mogendheden zou hebben opge-
heven en den H. Stoel een gedragslijn doen
aannemen, overeenkomstig met den volks-
wenschen en de nationale rechten der Romeinen.

» Ongelukkig zijn wij in onze verwachting
bedrogen. Van den eenen kant is de Paus
onverzettelijk in zijn eerst genomen besluit;
hij verwerpt met een voortdurende hardnekkig-
heid al de aanbiedingen der Italiaansche
regering. Van den anderen kant zien wij
laatsgenoemde na door de bres te zijn binn-
gekomen, een zoo zwakke, zoo waggelende
staatkunde volgen, dat het al den schijn heeft
alsof de Italiaansche troepen haars ondanks
dit gedeelte van het nationale grondgebied in
bezit hebben genomen.

» Ik weet niet waarheen deze politiek ons
leiden zal; dit alleen weet ik, dat zij op ieder
een ongunstigen indruk maakt en tot de buit-
ensporigste veronderstellingen aanleiding zal
geven. Wat boven allen twijfel verheven is,
is de standvastige weigering van den Paus,
om met de Italiaansche regering in schikking
te treden.

Ja, rooven en het geroofde door iedereen
als verkregen goed doen aanzien — dat gaat
zoo gemakkelijk niet, of er zou geen schijn
van eerblijfheid meer in de wereld moeten
zijn. De korrespondentie van hooger doet
zien, dat Victor-Emmanuel zooals Pius IX
onlangs zegde, meer in de verlegenheid zit
dan de Paus zelf. Wij wachten af wat de
koninklijke intrade zal zijn, den 50, in de
gestolene stad.

Oorlogsberichten.

Het bedroevend nieuws, dinsdag door ons
medegedeeld, wordt heden bevestigd: de onder-
handelingen tusschen de heeren Thiers en van
Bismarck zijn verbroken.

Eene officieele depeche uit Versailles, gedag-
teekend van 7 november ten 2 uren 's namiddags
meldt dat tijdens de onderhandelingen, welke
vijf dagen geduurd hebben, den heere Thiers
verscheidene malen een wapenstilstand werd
aangeboden op den grondslag van 't krijgs-
statu quo, opdat het fransche Staatsbewind konde
overgaan tot de kiezingen der leden eener staats-
regelende Vergadering, met toelating dat deze
kiezingen ook plaats mochten hebben in de
departementen door de duitsche troepen bezet.

Na een nieuw onderhoud met het Staatsbe-
wind van Parijs, is M. Thiers niet gemachtigd
geworden eene dier aanbiedingen te aanveerden.
Dat Staatsbewind eischt, voor alles, de herbe-
voorrading van Parijs, zonder hiervoor eenige

gelijkwaardige toegeving onder krijgsbetrek
aan te bieden.

In het algemeen duitsche hoofdkwartier heeft
men de vraag, onder opzicht van krijg en bele-
gering, onaanneembaar beschouwd voor de
Duitschers, en M. Thiers heeft daarop 't bevel
ontvangen naar Parijs terug te keeren.

De officieele berlijner dagbladen bevestigen
het bericht uit Versailles, dat het voorloopig
fransche Staatsbewind den hem aangeboden
wapenstilstand geweigerd heeft.

Men verzekert, overigens, dat de staf-generaal
van Moltke de bevestigte tegenstrever der bevoor-
rading van Parijs is geweest, en dat hij zich
verzet heeft tegen het vergunnen van een enkele
dag uitstel aan de belegering.

Wij gelooven dat het von Bismarck's inzicht
niet is geweest enen wapenstilstand te sluiten.
Op aanvraag der onzijdige Mogendheden, vooral
van Engeland, heeft hij schijnbaar toegestemd
in de onderhandelingen met den heer Thiers;
doch het was hem gemakkelijk vorderingen te
doen, welke bij voorop wist niet aanvaard te
zullen worden. De duitsche bondskanselier
pogde, onder den dekmantel van enen wapen-
stilstand, eene soort van capitulatie à la Bazaine
te bewerken.

Men begrijpt, dat Parijs hierin niet toe kon
stemmen.

Wat daarvan zij, het lot is nu geworpen : de
vijandigheden zijn reeds hernomen. De zonde-
derlinge Parijsche verdedigers, die veel schijn-
en te houden van schieten en kanongedonder,
waarschijnlijk om den Duitschers schrik aan te
jagen, hebben het schoone Sevres, waar men de
kostelijke porcelainfabrieken vindt, beschoten,
juist terwijl M. Thiers aldaar in onderhandeling
was met M. Jules Favre. Men moet bekennen,
dat ze beter gedaan zouden hebben, dat poer
naar de muischen te verschielen.

De laatste strijd zal nu derhalve eerstdaags
beginnen : de beschieting der forten van Parijs
en de verovering der vestingen die nog fransche
garnizoenen bezitten : Lyon, Amiens, Dowaaï,
Rijsel.

Dank aan de versterkingen, door de overgaaf
van Metz beschikbaar geworden, verspreiden
de duitsche legertroupen zich thans in de fransche
provincies, tot heden buiten hun bereik
gebleven.

Een leger van 80,000 geofende soldaten,
aangevoerd door den stouten generaal van
Manteuffel, is in aantocht op Rowaan en Amiens,
om naderhand de stad Rijsel te belegeren. Heden
zien wij dat het schoone stadje Nieuw-Breisach,
in het departement van den Bovenrijn, welks
forten krachtadig tegenstand heeft geboden,
doch gisteren nacht in brand geschoten werd,
zich aan de Pruisen heeft moeten overgeven.
Er zijn maar 220 kloekmoedige mannen krijgs-
gevangen gemaakt en 5 kanonnen veroverd.

Twee andere schoone en versterkte steden in
den Elzas, Montbeliard en Belfort, werden gis-
teren hevig beschoten. Men ziet dat de Pruisen
zelfs die steden verwoesten, welke zij weder
bij Duitschland willen aanhechten. Van den
anderen kant, hebben de Franschen zelven een
deel der stad Vezelay in brand gestoken; de
rampzalige bewoners zijn met hunne tijbare
have naar het naburige Zwitserland gevlucht.
Eerstdaags zullen wij de verwoestingssto-
neelen zien in de nabijheid onzer zuidelijke
grenzen en daarbij de ijslike, verwoestende en
gewis moorddadige beschieting der forten van
Parijs; wie weet, der fransche hoofdstad.....

Onderwijl noodigt koning Wilhelm zijne
vorstelijke bondgenooten uit naar Versailles,
ten einde getuige te zijn van den reusachtigen
aanval tegen de Parijsche forten, en van het
ontzaglijke schouwspel der beschieting en van
den brand der hoofdstad van Frankrijk.....

Ziedaar de gebeurtenissen, den ijslijken to-
stand van Frankrijk, welke het jaar 1870 in de
jaarboeken der wereldgeschiedenis met bloedige
letteren voor eeuwig zullen schandmerken.

De ministerieele dagbladen van Berlijn en de
officieele telegrams uit Versailles werpen de
verantwoordelijkheid des mislukking van de
onderhandelingen over den wapenstilstand op
het parijsche staatsbewind, welk de herbevoor-
rading van Parijs vroeg, zonder een gelijkwaar-
dig voordeel onder krijgsbetrek den Duitschers
aan te bieden. De staf-generaal von Moltke, de
grote leider der oorlogswerkingen, heeft glad
gewierd aan dien eisch toe te geven, en zijn
gevoelen moest noodwendig de bovenhand
houden.

Op de andere punten schijnt men 't bijna ééns
te zijn geweest, en hierom heeft M. Thiers zich
tot den laatsten oogenblik zooveel moeite gegeven
om de onderhandelingen tot een goeden uitslag
te brengen. Het feit schijnt nogtans zich te
bevestigen dat graaf von Bismarck opzichts den

Elzas en Lorreinen voorbehoudingen had ge-
maakt, welke ongetwijfeld niet aanvaard zouden
zijn geworden door het fransche bewind der
nationale verdediging.

Na de mislukking dier onderhandelingen,
heeft graaf von Bismarck zich nog bereid ver-
klaard om de kiezingen voor eene fransche
staatsregelende vergadering te laten bewerktel-
igen op den dag door het fransche staatsbewind
daarvoor te bepalen, met de plechtige verbind-
tenis de vrije stemmingen te eerbiedigen. Dit
aanbod, door M. Thiers aan generaal Trochu en
Jules Favre medegedeeld, in een mondgesprek
bij de voorposten, is door deze laatsten insge-
lijks geweigerd geworden.

Het spreek van zelf, dat iedereen zich nu ver-
wacht aan den aanval der Duitschers tegen de
rijzer forten en aan de beschieting der stad
Parijs.

De laatste berichten uit Versailles melden dat
die aanval maar beginnen zal na verloop van een
paar weken.

De koning van Pruisen en von Bismarck
houden zich, op dezen oogenblik, in het hoofd-
kwartier schier uitsluitelijk bezig met de voor-
bereidende politieke maatregelen ter bijeenroep-
ing van den algemeenen Duitschen Rijksdag
te Versailles, ter eenmaking van Duitschland.

De groote engelsche dagbladen geven nu den
raad, dat de onzijdige Mogendheden zich dat
tijdsverloop ten nutte zouden maken om eene
minnelijke overeenkomst tusschen de strijdende
partijen te bewerken.

Men leest in den Echo du Nord :

» Er zijn ons oorlogzuchtige geruchten toege-
komen van de grondgebieden, welke thans
overweldigd zijn. Men meldt ons uit Tours, dat
de tijding eener algemeenen gisting onder de
bevolking van het oosten, aan het gouvernement
bekend is.

» Te Reims, Châlons, Epemay, Sainte Mene-
houd en Sedan hebben er talrijke botsingen
tusschen de burgers en de duitsche garnizoenen
plaats gehad; dagelijks verlaten min of meer
talrijke groepen de steden, ten einde zich bij de
vrijeschutters uit de omstreken aan te sluiten.
Eene afwending aan dezen kant zou de werking
der departementeele legers machtig onder-
steunen. Wij hopen, dat de algemeene opstand,
van welke deze afzonderlijke feiten het voor-
teeken zijn, zich niet te lang zal laten wachten.»

Een feit, waarvan de geschiedenis tot heden
nog geen voorbeeld gaf, wordt nog uit Versailles
gemeld : de koning van Pruisen is voornemens
den Duitschen Rijksdag in vergadering te be-
roepen in Versailles, in 't lustpaleis der fransche
Vorsten en in de nabijheid der fransche hoofd-
stad.

Al de Duitsche Vorsten, behoudens Beieren
en Saksen, die nog schijnen te aarzelen, zullen
de afgevaardigden hunner landen naar dien
Rijksdag zenden, en deel nemen aan de beraad-
slagingen over het aanstaande vredesverdrag en
over het lot, welk Frankrijk beschoren is, welk
zij nu geheel en al onderjukkan.

Op de nog rookende puinhoopen van het
prachtvolle en weelderige Parijs, zullen zij de
wet der overwinnaars voorschrijven, de een-
making van Duitschland voltrekken met de aan-
hechting van den Elzas en Lorreinen, en wel-
licht koning Wilhelm als keizer van Duitschland
uitroepen.

Zullen de gekroonde en ongekroonde affe-
verraders van het ongelukkige Frankrijk op
die puinhoopen daarna een nieuwen trouw
durven stichten?

Den 31 oktober te Parijs.

De *Moniteur Universel*, van Tours, bevat de
volgende nieuwe inlichtingen over de munitie,
welke het gouvernement der nationale verdedi-
ging, gedurende eenige uren gedwarsboomed
heeft :

« Van tijd tot tijd zag men uit het midden
der groepen welke voor de groote poort van
het linker paviljoen geschaard waren, eenen
persoon eenen kandelaber beklimmen en eene
plakkaart ontrollen, op welke men de volgende
woorden las : *Leve de commune ! Geen wapen-
stilstand ! of wel : De lichting in massa !*

» Rochefort, vergezeld van 3 officieren, kwam
in berlien uit de *avenue Victoria* aan, en elke-
n droeg naar zijn rijtuig, onder de kreten van :

» *De commune ! de commune !*
» Intusschen gelukte de voorzitter van de
kommissie der karrikaden erin door de poorten
van het stadhuis te dringen, en welhaast daarna
zag men hem den mair van Parijs, aan den voet
van den kleinen trap opvolgen, welke laatste de
volkamenigte voor de tweede maal poogde de
te overweldigen.

» De verklaring, welke op dit oogenblik door
den burger Rochefort werd gedaan, werd niet
gehoord.

» Zijne stem werd overschreeuwd door de
kreten van eenige redenaars, welke van op de
schouders hunner kameraden in de muiterij, tot
het volk spraken.

» Generaal Trochu verscheen voor de volks-
menigte. Hij bleef onder het voorportaal stiltaan
en deed tekenen dat hij wilde spreken; doch er
heerschte een onbeschrijflijk verward ge-
schreeuw. De kreten : *stilla, stilla !* werden nog
door die van de *commune* verdoofd.

» Bleek, zichtbaar aangedaan, wachtte de
generaal tot dat men naar hem wilde luisteren;
met groote moeite gelukte hij er in zich te doen
verstaan.

» Burgers, zegde hij, wilt gij naar het woord
van eenen soldaat luisteren ?

» Nutteloos verdenkt gij mijne vaderlands-
liefde, welke mij voor de verdediging der repu-
blik naar den dood leiden zal.

» Ik heb Parijs zonder verdediging gevonden;
het kon zonder moeilijkheid na 48 uren over-
weldigd worden.

» Ik heb al mijne pogingen aangewend om
de hoofdstad onneembaar te maken. Geen
hoegenaemde vijand, hoe machtig hij ook zij,
kan er binnenkomen.

» Ziet gij niet, dat, om ons te verdedigen, wij
al onze middelen noodig hebben ? Indien onze
legers overwonnen zijn, kwam dit omdat zij
hetgene niet hadden, hetwelk er noodig was om
te overwinnen; zij hadden gebrek aan artillerie.

» Wij wonden de grootste pogingen aan om
te zegeprelen. Wij hebben krijgsmachten ver-
zameld, welke in staat zijn om aan den vijand
tegenstand te bieden.....»

» Deze woorden werden nauwelijks verstaan.
Men schreeuwde, men huilde, men tierde, en
telkens hoorde men opnieuw het refrain de
commune ! de commune !

» Twintig malen moest de dappere soldaat
persoonlijk antwoorden aan die, welke hem
ondervroegen, twintig malen moest hij stilzwin-
gen om de volksmenigte te voldoen, welke
schreeuwde :

» *Groot het volk ! roep Leve de Republiek !*

» Eindelijk twintig malen moest hij zijne
verantwoordiging intoomeu tegen die, welke
hem met de vuist bedreigden, zeggende :

» *Gy zyt een koningsgezinde ; wog met de
koningsgezinden !*

» Eindelijk moest hij er van afzien zich te
doen verstaan; de trompet liet den optocht-
marsch op het plein hooren en men zag de
bataillons der nationale garde toesnellen, bij
den oproep welke in al de wijken getrommeld
was.

» De generaal-gouverneur kon het niet meer
volhouden op den stoel, welke hem tot tribune
diende, niettegenstaande al de pogingen welke
zijn militaire studie-kamaraad, de kommandant
d'Auvergne, broeder van den generaal van dien
naam, aanwende, om hem er op te houden.

» Hij keerde dus naar de raadzaal terug,
waarheen eene deputatie der verzamelde batail-
lons geroepen was.

» Het was omtrent 2 1/2 ure.

» De deputatie werd door generaal Trochu,
MM. Jules Favre en Ferry, in de groote salon
ontvangen, palende aan de zaal, welke naar licht
langs het balkon ontvingt.

» De eerste der gedelegeerden, welke het
woord nam, was de burger Maurice Joly, om
uitleggingen te vragen opzichts de tijding der
overgaaf van Metz, welke tijding het volk be-
weerde aan hetzelfde gedurende drie dagen ver-
borgen geweest te zijn.

» Generaal Trochu antwoordde : « Het was
slechts in den avond van den 27, dat de kapi-
tulatie van Metz geteekend werd, aangezien men
in den avond van den 26, te Tours nog geene
hoegenaemde tijding van deze kapitulatie had
ontvangen ; — het leger van Bazaine heeft de
overgaaf slechts geteekend na krijgsgevangen
genomen te zijn. »

» De burger Joly vroeg eene tweede vraag te
doen, om te weten hoe het kwam, dat dewijl
men er in gelukt was de stelling van Bourget
herin te nemen, wij de benoedigde voorzorgen
niet genomen hebben om deze stelling te be-
houden.

» De gouverneur van Parijs, antwoordde met
een enigszins militair verslag.

» Welhaast werd hij onderbroken en alle
verdere uitlegging werd hem onmogelijk.

» De generaal keerde in de raadzaal terug.
Een kogel, van beneden geschoten, verbrijzelde
eene ruit, en vloog naast onze ooren. Er ontstond
een ommeteljk gewoel en gedruisch; het volk
drong in het stadhuis. Eerst ten 11 1/2 ure ge-
lukte het aan de gewapende macht de ruststoor-
ders het stadhuis te doen verlaten om het
gouvernement te behouden. »